

ณรงค์ฤทธิ์ นีละโยธิน 2555: ตัวแบบความสำเร็จในอาชีพวิทยาการกระบวนการ
ในการจัดการเรียนรู้ชุมชนของนักวิชาการพัฒนาชุมชน ปรัชญาศิลปศาสตรดุษฎี
บัณฑิต (อาชีวศึกษา) สาขาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา นาควิบูลย์วงศ์, ศษ.ด. 196 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสำเร็จใน
อาชีพวิทยาการกระบวนการของนักวิชาการพัฒนาชุมชนในการจัดการเรียนรู้ชุมชน เป็นการ
วิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยใช้วิธีวิทยาแบบผสมวิธี (Mixed Methodology)
ในระดับข้อมูล ประชากรในการวิจัยเป็นข้าราชการในตำแหน่งนักวิชาการพัฒนาชุมชน สังกัด
กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย จำนวน 5,146 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่ม
ด้วยวิธีแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 258 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการ
เป็นวิทยาการกระบวนการจากหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 5 คน ซึ่งได้จากการการเลือกตัวอย่าง
แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เครื่องมือ 2 ชนิด
ได้แก่ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlational Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
(Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) และการวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
กับความสำเร็จในอาชีพวิทยาการกระบวนการของนักวิชาการพัฒนาชุมชนในการจัดการเรียนรู้
ชุมชนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ($\chi^2=96.43$, $df=49$,
 $\chi^2/df=1.97$, $GFI=0.94$, $AGFI=0.91$, $CFI=0.98$, $RMR=0.01$) 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
ความสำเร็จอาชีพวิทยาการกระบวนการของนักวิชาการพัฒนาชุมชนในการจัดการเรียนรู้ชุมชน
ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยสภาพแวดล้อม ปัจจัยการรับรู้ความสามารถแห่งตน และ
ปัจจัยความมุ่งมั่น ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความสำเร็จในอาชีพวิทยาการกระบวนการใน
การจัดการเรียนรู้ชุมชนของนักวิชาการพัฒนาชุมชนได้ร้อยละ 79 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด
ได้แก่ สภาพแวดล้อม รองลงมา คือ การรับรู้ความสามารถแห่งตน ความมุ่งมั่น และบุคคล
ตามลำดับ